

רגע בעברית

ניוזלטר האוניברסיטה העברית

גיליון 1
03/09/2013
ערב ראש השנה תשע"ד

דבר הנשיא

רגע בעברית - מ"בראשית"

הפעם הזו הכל חדש בדף.

מ"בראשית" - כי זוהי ראשית שנת הלימודים תשע"ד, ראשית השנה וזה הדף הראשון של בטאון החדשות של מובילת האוניברסיטאות;

רגע - כי זה הזמן שתארך הקריאה של כל אחת מן הרשימות וכן משום שהוא מבודד רגע מחיי הקהילה של האוניברסיטה העברית בירושלים;

בעברית - מנוקדת בשווא נע, כי זו השפה שבה מתפרסם המידע של קהילת האוניברסיטה וגם בקמץ, משום שלכך מתקצר שמה של האוניברסיטה בניסוח אינטימי-חברי.

אתייחס לאחד מן האתגרים שעומדים לפנינו השנה: האתגר של העומדים בראש הרוצים

דבר הרקטור

האוניברסיטה העברית היא המוסד האקדמי המוביל בישראל מהרבה סיבות: אנו מדורגים מאד גבוה, וראשונים בארץ, במדדי הדירוג הבין-לאומי; בוגרי האוניברסיטה העברית לדר רותיהם השפיעו ומשפיעים בכל תחומי החיים בישראל; תואר מהאוניברסיטה העברית פותח דלתות רבות בארץ ובחול; חוקרינו ובוגרינו זכו בפרסים יוקרתיים רבים וניתן למנות סיבות רבות נוספות.

הייתי רוצה לחשוב על האוניברסיטה העברית גם כסוג של משפחה מורחבת. כך אני מרגיש. הקריירה האקדמית שלי כמרצה החלה בארה"ב וכשחזרתי לארץ היה לי מובן מאליו שאחזור למשפחתי שבה קיבלתי את שני תארי הראשון. כבכל משפחה, לא הכול נוצץ ויש לעיתים חוסר הסכמה בין החברים והחברות השונים.

ההישגים העתידיים, לפרוץ דרכי מחקר לא-נדועות, להתוות את קו האופק ולהתקדם אליו.

אני מאחל לכולכם שנה טובה ומוצלחת.

פרופ' מנחם בן-ששון

לשמור על מקומם ולהנהיג את הבאים איתם אחריהם. העומדים בראש מתווים דרך, מציבים תקן. הביקורת והבחינה הן מהותיות לעבודה אקדמית, גם בביקורות עצמיות וגם באלו הנערכות על ידי עמיתים, תלמידים וגופים ציבוריים. אנחנו נבי חנים לפי מדדים רבים וכדרכן של בחינות, בסופן באות התוצאות.

למרות שהאוניברסיטה מובילה במדדים השונים, זו אינה בשורת הרגעה אלא להפך - ציפייה עצמית שלנו ושל הסובבים אותנו להתחדשות. מכאן באה ברכה שתהיה זו שנה נוספת שמהלכה כולו נשען על מודעות וערנות למשמעות היומיומית של הנהגת החיים האקדמיים בישראל. יהי רצון שנהיה מוטרדים, מראשית השנה ועד אחריתה, מהאחריות הכבדה - להשיג את

האתגר שלנו, ושלי, הוא להמשיך ולהיות מוסד מוביל בעולם מורכב ומשתנה, להגישים את מטרותינו בהוראה ומחקר, ועדיין לספק את תחושת המשפחה והקהילה. זהו אתגר של כולנו, סטודנטיות, סטודנטים, מרצות, ומרצים, אנשי ונשות סגל מנהלי.

אני מאחל לכולנו שנה יצירתית ומספקת מקצועית וקהילתית.

פרופ' אשר כהן

רגע בעברית
גיליון 1

לשמח אחרים במעשינו. שנתרום יחד לחיזוקו של הבית הזה, בית האוניברסיטה העברית.

שנה נפלאה לכם ולבני ביתכם.

בילי שפירא

לפני עידן האינטרנט והמחשב לכל ילד), מבררים איפה הקפיטריה ואיפה הספרייה, בודקים את הרשימה הביבליוגרפית שקיב לנו ורצים לבדוק איפה קונים את הספרים. קצת בלגן, חוסר ודאות ואולם שמחה בלב.

חווית הרגע הראשוני הזה פוקדת מן הסתם עד היום את מי שמגיעים לכאן לראשונה. בתקופתנו לא היו "ימים פתוחים" והנסיעה לירושלים לא היתה טריוויאלית כלל.

ויחד עם זאת אני בטוחה שחווית היום הראשון של המגיעים לפתח האוניברסיטה כמו גם השנה החדשה שעומדת לפתחינו, נ, עובדי האוניברסיטה מן הסגל האקדמי והמינהלי כאחד, זו חוויה שנחרטת היטב ומשאירה את הטעם לימים שיבואו. הבה נעשה הכל שחוויה זו תהיה טובה ומשמחת לכולנו. שנה שבה נצליח בעבודתנו ונזכה

דבר סגן נשיא ומנכ"ל

זו שנה נפלאה להתחיל עם הולדת "רגע בעברית". סוג של התגשמות חלום קטן שבו בקהילה שלנו, קהילת האוניברסיטה העברית, נוכל להעביר ברכות, איחולים, וחדשות (טובות בעיקר) לחברים השונים ולידיעת הרשת החברתית שלנו. אז תודה לעפרה ולחברי אגף השיווק.

השם הנהדר שנבחר לדף הקשר שלנו מזכיר לי את הרגע ההוא, היום הראשון שלי באוניברסיטה בשנת 1975: הגעתי לירושלים מהפריפריה (באר שבע) כדי להתחיל ללמוד במוסד הכי יוקרתי בארץ, בגבעת רם היפיפיה. בחרתי תחילה לשלב לימודי חברה (יחסים בינלאומיים) עם מדעי הרוח (לימודים רוסיים).

אני זוכרת שפגשתי את החברים מהחטיבה שיחד עימי הגיעו ללמוד כאן, מבררים איפה נרשמים לקורס, את מי צריך להחתים על התכנית, להיכן מגישים את התכנית המאושרת (הכל עוד

דבר סגן נשיא לפיתוח וקשרים בינ"ל

להיותי חוקר. חשבתי אז כשם שאני חושב היום, שחובת ההוראה היא חובה מקודשת (אין בקולמוסי מילה מתאימה יותר) לכל מי שעוסק במחקר לשם הפצת הדעת ועייצוב דמותם של חוקרי העתיד. כששואלים אותי מה היא החוויה האקדמית המרגשת ביותר בחיי, תשובתי ברורה: לא הייתה זו התגלית המדעית שבסיסה את חיי כמדען באוניברסיטה, כי אם זו שחוויתי (אין ספור פעמים) שעה שהצלחתי לרתק תלמידים ולפתוח את עיניהם. מי שלא ראה עיניים נפתחות לא חווה חדות יצירה מימיו! אני מאחל לכולם שנה טובה, שנת יצירה ובעיקר - שנת פתיחת עיניים.

פרופ' רוני פרדימן

האוניברסיטה העברית שזורה בחיי מאז שהינתי אוניברסיטה מהי. גדלתי במושב שורש ליד ירושלים, ואת לימודי התיכונים השלמתי בב"ס בוואר בירושלים; כך, רקע חקלאי, ירד שלי, ושאיפה למצוינות היו אך רקע טבעי ללימודי חקלאות באוניברסיטה העברית. מאז, למעט פזילות הצדה לזמן קצר, לא עזבתי. על פזילה קטנה שכזו אני מבקש להרחיב ולספר, שכן היא קשורה לבחירת דרך, וכאלה עומדות לפנינו לרוב, ובמיוחד כך במהלך שנה חדשה שבה הכל חדש.

עם שובי מלימודי המשך בארה"ב עמדו בפני שתי אפשרויות: להתקבל כאיש סגל באוניברסיטה העברית או כאיש סגל במכון ויצמן. בחרתי באוניברסיטה העברית; לא מפני שהובטחה מעבדת מחקר נרחבת יותר, לא מפני שהובטחו לי תנאי שכר טובים יותר, אלא מפני שבאוניברסיטה העברית נדרשתי ללמד בנוסף

דבר סגן נשיא למחקר ופיתוח

בסדר מסוים. בתחילת המפגש פרופ' סרי ניגש אליי לפתע וביקש להיות השני שמציג. לא הבנתי את הבקשה אך הסדר שונה. במהלך הצגתו של פרופ' סרי גילינו כי באותם רגעים ממש התרחש ליקוי ירח וראינו אותו בשידור חי. זו היתה חוויה מדהימה שהותירה רושם על כל הנוכחים. פרופ' סרי הוריד את הירח בשבילנו.

בברכה,

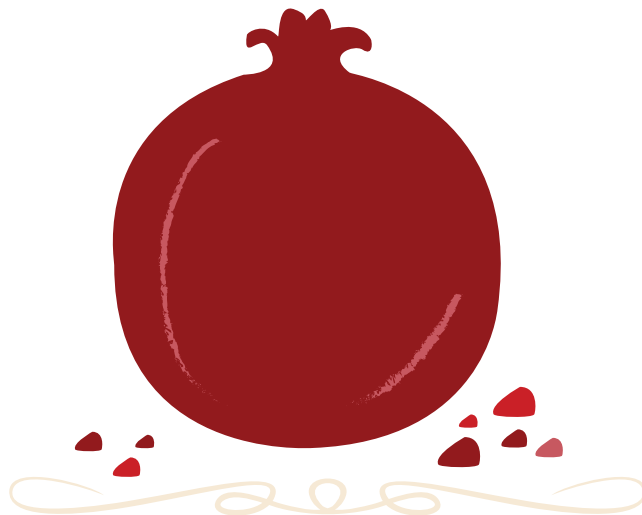
פרופ' שי ארקין

**"ורק אחד אמר: אני אוריד את הירח
בשבילם..."**

במסגרת תפקידי, אני נחשף למיטב חוקרי האוניברסיטה העברית במגוון רחב של תחומים. כאשר מגיעים מבקרים מרחבי העולם לאוניברסיטה, אני נוהג להזמין כמה חוקרים מתחומים שונים, להציג בפניהם את עבודת המחקר שלהם. בכל פעם מחדש אני נפעם מרמת המחקר הגבוהה, ההישגים ובעיקר התשוקה של חוקרינו למושא המחקר שלהם.

במהלך ביקורה של פרופ' הלגה נובוטני, מן האיחוד האירופי, אחד מן המוזמנים היה פרופ' ראם סרי, חוקר מתחום האסטרונומיקה. נקבע מראש כי החוקרים יציגו

שנה טובה ומתוקה
לכם ולבני ביתכם

לחדשות ואירועים נוספים:
WWW.HUJI.AC.IL

חומרים והצעות ניתן
לשלוח לדוא"ל:
PR@HUJI.AC.IL